

Joel Granfors tog fem segrar under året i den nya klassen Aquila Synergy Cup. Foto: Bengt-Åce Gustavsson www.racefoto.se

Katastrofracet för DS3 Cup när de körde Danmarks GP på Jyllandringen. Det kom ett häftigt skyfall och elva bilar fick vattenplaning däribland samtliga svenskar! Foto: Simon Blanck

SSK-Serien. Första gången SSK-Serien kördes var 1971. Sedan många år är deras stora skötebarn juniorklassen Renault Junior Cup. 15 förare kämpade denna gång i många fina race. Filip Bernström inledde säsongen bäst med dubbelseger på Mantorp. Olle Jansson svarade med dubbelseger på Kinnekulle. I Falkenberg blev Bernström utmanad av Axel Wadsten och de tog var sin seger.

På Raceweek på Kinnekulle tog Bernström en ny dubbelseger. På Gelleråsen gjorde Kristoffer Norling comeback (han körde annars Legends i år) och han vann båda racen. Wadsten avrundade säsongen med en dubbelseger i finalen, men totalt vann Bernström och han blev även årets SSK-Mästare. Jansson kom tvåa och Kalle Rikardsen blev trea.

Förr gick flertalet av juniorerna till JTCC, men eftersom det inte finns något JTCC längre fick vi se sex svenskar i den danska DS3-klassen i år. För att få extra mycket körträning anordnades även en svensk DS3 Cup tillsammans med SSK-Serien. Anton Bergström vann denna klass före Linus Holgersson och Erik Bertilsson.

VolvoCupen har också varit ett givet val för många SSK-ungdomar under åren, men i år såg vi en tydlig minskning av antalet deltagare. Mest berodde det på att klassen körde med ett däck som inte höll under fjolåret och därför gjorde att kostnaderna ökade. Då man fortsatte med samma däck i år valde många att köra GT5 i Norge i stället.

Totalt deltog 14 förare under säsongen, men på varje enskild tävling såg vi oftast bara halva det antalet. Filipe Skagerfält vann före Michael Haffidason Häussler och Julia Eliasson.

Då det var så få bilar i VolvoCupen tvingades man köra tillsammans med SSK Klass 1 & 2. I klass 1 körde Celso Silva Concalves ensam ända tills finalen där han fick sällskap av Jimmy Pettersson.

I klass 2 dominerade Malin Hellman stort. Hon vann

alla race utom de inledande två på Mantorp där i stället Anders "Strimma" Svensson vann. Svante Lundqvist kom tvåa och Hans Fridén trea.

Det har varit glädjande att se att SSK Klass 3 har ökat antal utövare. I år har 3A körts ihop med Classic medan B & C har körts för sig. Det har varit en mycket bra lösning, då B & C är betydligt snabbare än A.

Joel Thoren gick fram som en ångvält och vann alla race utom två i 3A under säsongen. Petter Wejsfelt kom tvåa och Anders Kjellberg blev trea. I B vann Michael Eriksson före Sören Trygg och Mats Blomqvist. C-klassen var riktigt stor och sevärd, men Samuel Johansson fick ändå en ganska enkel resa mot totalsegern. Den ende som riktigt kunde utmana honom fartmässigt var Joakim Carlsson, men eftersom han inte körde full säsong blev poängskillnaden stor. Carlsson lyckades ändå bärga andraplatsen före Ronny Olsson.

Jörgen Adlén vann SSK-Classic Racing före Anders Berger och Tomas Hall. Det var framförallt under Väst-kustloppet som vi fick se ett rejält startfält i SSK Classic, det största någonsin för klassen! I Classic Standard vann Jimmy Pettersson före Fredrik S Hermelin och Staffan Jonsson som båda hamnade på samma poäng.

SSK tog in en ny klass i år från Danmark som heter Aquila Synergy Cup. Klassen drevs i Sverige av Alx Danielsson och tävlingarna kördes både i SSK-Serien och i Danmark. Bilarna ser ut som en blandning mellan en formelbil och en sportvagn. De är små, lätta och drivs av en Toyota Aygo-motor på 91 hästkrafter. Det är inga hisnande farter, men oj vilka race de bjöd på! Mängder med omkörningar och spännande race. Som väntat var danskarna överlägsna i början av säsongen, då de hade kört i klassen redan i fjol. Kevin Brandsborg och Magnus Taulborg delade på segrarna på Mantorp och Kinnekulle.

I Falkenberg hette segrarna Benjamin Frislund och William Wulf, men efter halva säsongen hade svenskar-

na lärt sig vad det handlade om och nu blev det än mer spännande. William Wulf vann visserligen ett race under Raceweek, men de två andra vanns av Joel Granfors. Granfors var helt i en egen klass i Karlskoga där han tog en trippelseger!

Under finalen skärpte sig danskarna och Frislund tog två segrar och säkrade seriesegern. Wulf krokade ihop med Kevin Suensson så att båda tvingades bryta i sista racet. Det gjorde att Wulf missade seriesegern med två futtiga poäng. Suensson slutade trea.

Trots att Granfors tog fem segrar under året slutade han "bara" femma och han blev inte ens bäste svensk. Det var i stället Elias Adestam, som genom sin jämnhet över hela säsongen tog hem fjärdeplatsen totalt. Totalt fick vi se 20 förare under året. Detta blev en succé och kanske det bästa steget idag för att överbrygga klyftan från kartingvärlden?

Det naturliga steget till formelbil blir plötsligt mycket lättare om man kör ett par år i Aquila först. Dan Suensson och Alx Danielsson var övertygande om att detta är den perfekta plantskolan innan man går över till exempelvis Formula Nordic i Sverige eller F4 i Danmark.

Dessutom får man börja köra redan det år man fyller 13 år.

Långloppsracing är tyvärr på nedåtgående i Sverige. En av anledningarna är att det har blivit för proffsigt och dyrt. Det finns säkert en mängd andra orsaker också... De tre etablerade långloppsserierna MSLS, ERCup och NSHS har insett problemet och inlett ett utökat samarbete. Dock skiljer sig deras reglementen åt och man har inte lyckats hitta något bra sätt att ena sig.

Även i år avrundades säsongen med en Riksmästerskapsfinal, men återigen bubblade osämjan upp och endast 17 bilar kom till start i finalen. För att öka chanserna för alla att vinna hade man i år delat upp finalen i två klasser. I den snabbare klassen vann EDE Racing före Citius Motorsport och Celerior Racing Team. I den lilla klassen vann Flying Fellows före Hegnet Motorsport och Dala Racing.

I MSLS-serien vann Team 86 Swedfarm Racing klass 3 före Fillebaxter och Söderbergs Personbilar. I Klass 2 vann Nyströms Cement före LSL Racing och Fillebaxter 3.

I ERCup vann Flying Fellows före Björnligan och No Limit Racing. No Limit Racing vann den framhjulsdrivna klassen.

I NSHC vann Team 24 Klass 2 före Lindwall Racing och Team 33. Team Ferdinand vann Klass 3 före Team 850 och Firell Racing. Klass 4 (kojaklassen) vanns av Emax Racing före Fenix Racing.

Det kördes även klubb racing för Porsche, Alfa Romeo och BMW under året.

Toppförarna i Renault Junior Cup, fr v: Olle Jansson, Filiip Bernström, Kalle Rikardsen och Emma Reimby. Foto: Simon Blanck

Malin Hellman vann SSK Klass 2 före Svante Lundqvist och Hans Fridén. Foto: Simon Blanck

Alla pristagare i SSK-Serien samlade på en gång. Foto: Simon Blanck

YOU JUST GOT PASSED BY A GIRL

Sanna skrev Volvo-historia

Mikaela Åhlin Kottulinsky hyllades under säsongen för sin delseger i STCC.

Här är en annan tjej som skrev svensk racinghistoria 2018. 19-åriga Sanna Andréasson blev första kvinnliga förare att vinna race i VolvoCupen.

AV JERKER JOHANSSON (TEXT), MICKIE FRANSSON (FOTO)

Det var i premiärtävlingen på Mantorp Park i början på maj hon slog till, 19-åringen från Gråbo i Lerums kommun. Lite oväntat var hon snabbast i både test och kval och från pole position vann hon det inledande racet före Felipe Skagerfält och Pernilla Nyström. Resultatet var historiskt i dubbel bemärkelse: första kvinnliga segaren och första gången det var två tjejer på pallen i VolvoCupen.

– Att vinna det där premiärracet är det största som hänt mig inom racingen. Det går inte att beskriva känslan, berättar Sanna. Ändå hade hon ingen vetskap om att hon skrev racinghistoria när hon korsade mållinjen.

– Först efteråt, under prisutdelningen, fick jag veta att jag var första tjej som vann en tävling i mästerskapet.

I det andra heatet i Våracet var Sanna visserligen "bara" tvåa över mållinjen, men resultatlistan toppade hon ändå till slut. Racevinnaren diskades nämligen vid den tekniska efterkontrollen. Två fullpoängare i premiären

och överlägsen ledning i tabellen. Det var verkligen inget Andréasson hade räknat med.

– Jag har väl aldrig varit någon superstjärna i racing, det skulle jag inte vilja påstå. Ända sedan jag började köra gokart som sex-åring har jag i stort sett varit en förare som tillhört mittfältet i de klasser jag tävlat i. Så var det i kartingen, i Renault Junior Cup och i VolvoCupen.

Även om hon kanske inte varit med i den absoluta toppen i mästerskapen har hon inte saknat framgångar. Tvåa i Tom Trana Trophy (Formel Micro) 2011 och under sina säsonger i Renault Junior Cup blev det i alla fall tre pallplatser.

ÅR 2016 debuterade hon i VolvoCupen.

– Men det var inte direkt så att jag valde att ta klivet till den klassen. Det var andra som gjorde det åt mig, säger hon och ler.

Sannas storebror Jimmy, som blev tvåa i VolvoCupen 2015, bestämde sig för att flytta till Kalmar och när varken tid eller ekonomi riktigt räckte till för en

fortsättning valde han att kliva av satsningen i den Volvo 850 han själv hade byggt.

– Han gav bort bilen till mig i present, så det var bara att börja åka.

Premiärsäsongen placerade sig Sanna på åttonde plats i tabellen. I fjol erövrade hon sin första pallplats och blev sexa totalt.

Med de resultaten i bagaget var det kanske inte så många som trodde på henne som en stekhet titelkandidat 2018. Inte ens hon själv.

– Nej, jag trodde aldrig att det skulle gå så bra som det gjorde så därför var framgången i premiären överraskande, säger hon, skrattar till och tillägger: – Jag minns att jag tänkte: helskotta vad hände nu?

Dubbelsegern på Mantorp Park följdes av fler framgångar. Totalt erövrade Sanna åtta pallplatser och blev tvåa i mästerskapet. Visserligen stördes hennes framfart av två motorhaverier, men hon är ändå nöjd över sin prestation.

Sanna behöll ledningen i mästerskapet till den näst sista deltävlingen som avgjordes på

Gelleråsen utanför Karlskoga. Där gick Emil Sonesson (Sannas pojkvän) om henne i tabellen.

– Lite surt var det, men när han kopplade greppet där och jag tvingades köra finalracet med min sämsta motor förstod jag att det skulle bli svårt för mig att ta mig och honom igen. Samtidigt som jag var tvungen att vinna fick han inte vara bättre än femma över mållinjen.

Emil gjorde vad som behövdes och Sanna fick nöja sig med andra plats. Efteråt firade de iklädda guld- respektive silverhatt. Hattarna hade de inhandlat tillsammans, innan finalhelgen.

HUR FÖRKLARAR HON då säsongens stora lyft och framgångar?

– Vi fick till en bra sammanhållning i teamet och så har jag väl utvecklats ganska mycket som förare också. Till viss del tror jag att det beror på att jag fått en större känsla för bilkörning sedan jag fick körkort förra sommaren.

– Jag vågar mer och tar mer plats ut på banan. Jag fegar inte

lika mycket längre och vågar se chanser där det går att köra om. Dessutom lyssnar jag nog mer när folk ger mig tips om hur jag ska köra. Det har jag varit väldigt dålig på tidigare, medger hon.

Framför allt är det brorsan Jimmy, som tillsammans med pappa Benno och kompis Emil Roman Karlsson är mekaniker på bilen, som försökt utveckla Sannas körning. Bland annat förstår vi att kurvteknik varit ett hett diskussionsämne.

– Under hela min uppväxt har jag tyckt att det ska gå fort in i kurvorna vilket fått till följd att jag inte fått med mig någon fart ut. Men nu, efter 14 år, har jag kommit på att det går snabbare att bromsa innan böj. Det tar lite tid, men jag kommer på det själv efter ett tag, säger Sanna självkritiskt.

SANNA ÅR uppväxt i en motorfamilj där både brorsan Jimmy och pappa Benno tävlat i VolvoCupen. Jimmy var som sagt tvåa 2015, men redan i slutet på 1990-talet dominerades mästerskapet, som då hette Volvo Original Cup,

av en Andréasson. Samma år som Sanna föddes, 1999, vann nämligen Benno både den svenska och nordiska racingserien. Förutom VOC har han även tävlat i Camaro Cup bland annat.

Sanna började med karting redan som sexåring och sedan har det bara rullat på. Uppbackad av pappa, mamma, bror och farfar, har hon tävlat i SSK-serien och trivts med det. Att de stora framgångarna inte kommit förrän nu har egentligen inte bekymrat henne, vinnarskallen till trots.

– Det är skitkul att vara ute på banan och åka, men jag tycker det är lika roligt i depån, på kvällarna när man umgås med de andra som är med och kör.

SANNA ANDRÉASSON kommer garanterat tillbaka i år, men trots det är det knappast troligt att hon kommer att vara med och kriga om titeln i VolvoCupen då.

– Som det ser ut nu, även om vi inte har något spikat riktigt, så ska jag och min bror köra varannan tävling var i Volvo-bilen kommande säsong. Det är han som har byggt bilen och jag

Bästa tjej – igen! Fyra år i rad har Sanna Andréasson varit bästa tjej i de klasser hon kört: Renault Junior Cup 2015 och VolvoCupen 2016-2018.

FOTO: BENGT ACE GUSTAVSSON

Guldhatt för Emil Sonesson, silver för Sanna Andréasson. Det unga racingparet slogs om titeln i VolvoCupen och inhandlade hattarna på en gemensam shoppingrunda innan finalhelgen. Nog verkar det som om de köpte båda i Emil's storlek.

vet att han vill ut och tävla igen. Sedan handlar det också om ekonomin. Mamma och pappa har bekostat min racing i 14 års tid och nu när jag har ett heltids-

jobb vill jag kunna betala mitt tävlande själv, säger hon och tillägger:

– Men jag vet inte om jag vill lägga hela min lön på racingen! ...

Snabba fakta

SANNA ANDRÉASSON

Född: 28 juni 1999.
Familj: Pappa Benno, mamma Anette, storebror Jimmy, Pojkvännen Emil Sonesson, 2018 års mästare i VolvoCupen.
Bor: Gråbo, Lerums kommun.
Yrke: Jobbar på 7Elevan vid Landvetter flygplats.
Utbildning: Samhäll beteendevetenskap.
Favoritämne i skolan: Något av beteendevetenskap.
Musiksmak: Allt möjligt.
Älsklingsrätt: Spagetti och köttfärsås.
Favorit på nätet: Sociala medier.
Tre prylar du inte kan vara utan: Min bil, telefonen och min sång. Att sova är en hobby om du undrar, jag är jävla grym på det också.
Läser: Nej.

Ser på tv: Realityserier.
Tävlingsdebut: Cadetti 2005.
Antal tävlingar: Inte en aning, men det är en del.
Klubb: Bohus Racing.
Team: MPRE Motorsport.
Klass: VolvoCupen.
Tävlingsbil: Volvo 850.
Bra på som förare: Att behålla lugnet. Kan utveckla: Bli bättre på omkörningar och att åka jämsides med folk. För där fegar jag ur.
Främsta prestation hittills i karriären: Säsongens racesegrar i VolvoCupen.
Motorsportsmässig framtidssöm: Att kunna tjäna pengar på sporten.

KARRIÄREN I KORTHET:

2005-2012: Gokart, bland annat tvåa i Tom Trana i Micro.
2013: Femma i Renault Junior Cup.
2014: Femma i Renault Junior Cup (1 pallplats).

2015: Sexa i Renault Junior Cup (2 pallplatser).
2016: Åtta i VolvoCupen.
2017: Sexa i VolvoCupen (1 pallplats).
2018: Tvåa i VolvoCupen (2 segrar, 8 pallplatser totalt).

Filip Bernström korades som årets SSK-mästare

FOTO: BENGT-ÅGE GUSTAFSSON

2017 och fick information om att det gick att tävla redan från det år man fyller 13 år. Efter en lyckad övertalningskampanj fick han under hösten med sina föräldrar till Gelleråsen för att titta på ett race live. Väl där bestämde han sig för att han verkligen ville köra i Renault-klassen, och så blev det.

– Även om målsättningen var hög inför säsongen 2019 trodde jag inte att det skulle räcka ända till SSK-titeln. Gick lite över förväntan, sa en något blygsam Filip efter prisutdelningen.

Övriga mästare i SSK-serien 2019: **Filipe Skagerfält**, SSK vann VolvoCupen. **Celso Silva Goncalves**, Ulricehamn MK vann standardklassen SSK Klass 1. **Malin Hellman**, Falkenbergs MK vann Modifierade SSK Klass 2. **Jörgen Adlén**, SSK vann Classic Racing och **Jimmy Pettersson**, Örebro RC vann Classic Standard. **Anton Bergström**, Karlskoga MF vann Citroën DS3 Cup och i muskelsbilklassen – SSK Klass 3, blev det följande mästare: I A-klassen vann **Joel Thoren**, Falkenbergs MK. I B-klassen vann **Michael Eriksson**, Katrineholms MK och i C-klassen vann **Samuel Johansson**, Falkenbergs MK.

● **FILIP BERNSTRÖM** från Hammar som tävlar för MK Ran Askersund korades som SSK- och Renault Junior Cup-mästare 2019. Filip som fyllde 14 år i november vann fem race under året och stod på prispallen i alla utom ett. Detta var Filips andra säsong i riktig bil, utan att ha några som helst förkunskaper från motorsport när han klev in i klassen 2018. Trots detta körde han in 1.018 poäng i år, flest av alla förare i SSK-serien 2019.

Intresset för Renault Junior vaknade då Filip besökte Bilsport Performance & Custom Motor Show på Elmia i Jönköping

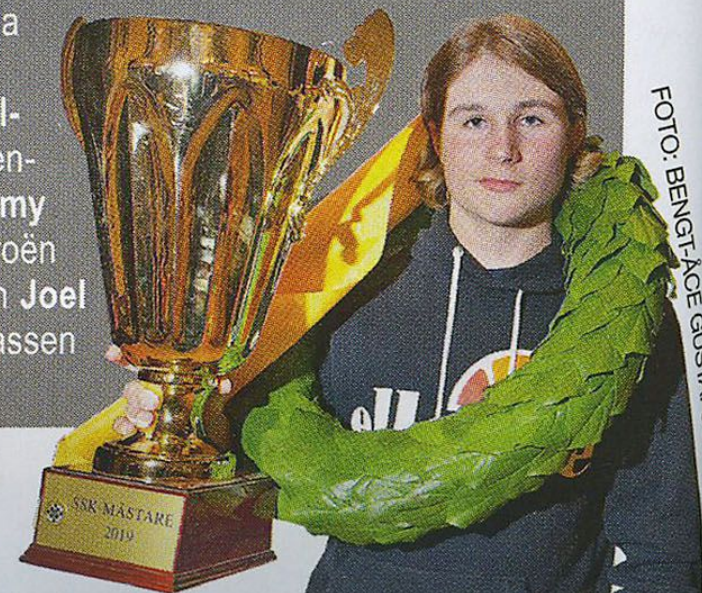

FOTO: BENGT-ÅGE GUSTAFSSON